

По настояване на руския царъ, въ Цариградъ се събра съветъ отъ посланицитѣ на великитѣ сили. Графъ *Игнатиевъ* предложи да се освободятъ българскитѣ земи и се образуватъ две автономни (самоуправни) области: *Източна България* съ столица *Тѣрново* и *Западна България* съ столица *София*. Членоветѣ на съвета се съгласиха, но султанъ Абдулъ Хамидъ заповѣда да гърмятъ топоветѣ на Босфора. Посланицитѣ бѣха на съветъ. Тѣ спрѣха работата си и зачудени попитаха, защо гърмятъ топоветѣ? Единъ паша влѣзе и обяви, че султанътъ дава новъ законъ (конституция) за зсички народи въ отоманската империя, та нѣма защо да се създаватъ две Българиин. Съветътъ може да си разотиде.

— Значи, — каза рускиятъ посланикъ графъ *Игнатиевъ*, — султанътъ играе комедия; той не приема решението на съвета отъ посланицитѣ.

VI

Българскиятъ екзархъ въ Цариградъ *Антимъ I* тайно бѣ изпратилъ двама българи (*Драганъ Цанковъ* и *Марко Балабановъ*) да обиколятъ царетѣ и кралетѣ въ Европа и тѣхнитѣ министри и да молятъ да бжде освободена България. Като обиколиха Австрия, Германия, Англия, Франция и Италия, тѣ отидоха и въ Русия.

На 23 дек. *Драганъ Цанковъ* и *Марко Балабановъ* се намираха въ Петроградъ, гдето бѣше и царътъ. Дватама учени българи отидоха въ двореца. Единъ едъръ хубавъ царски човѣкъ ги покани въ салона за чакане. Следъ малко тежка завеса се вдигна и нашитѣ пратеници се намѣриха предъ лицето на царя. *Александъръ* ги покани да кажатъ, защо идатъ при него. Съ сълзи на очи *Марко Балабановъ* описа страданията на българския народъ и моли за освобождение. Царътъ бѣ спокоенъ, но една сълза се търкулна по мустацитѣ му.

— Кажете на вашия народъ, че Русия ще изпълни своя дългъ, — бѣха тежкитѣ думи на царя. Пратеницитѣ се поклониха и напустнаха двореца съ пълна надежда.